

Aquest sentiment, però, crec que no està massa present a la nostra colla, on sembla que la gent orgullosa del que fa és només la que puja als castells, mentre la resta de la gent que fa el castell -evidentment amb excepcions- sembla que facin pinya per un favor als que pugen. Aquest sentiment es reflexa en poca assistència a assaigs i actuacions.

Crec que si realment volem ser una colla castellera cal que tots, independentment del lloc que ha fet el castell, n'estigui orgullós i sigui conscient de la gran importància del seu paper, tant si està a terços, fent de crossa o tapant un forat. Ningú no és imprescindible, tothom és necessari. Quan la colla assimili aquesta frase començarem a créixer com a colla, i aleshores començarem a fer castells més grossos. Si continuem com ara, seguirem sent una colla de sis que escadusserament en farà algun de set, però ja està. I no tothom està disposat a seguir així indefinidament.

Fapoc que hem fet el 4 de 7, amb unes determinades persones pujant. D'aquí un temps, potser en farem un altre, amb unes altres persones, però el que continuarem dient ara i després és que els xics han fet el 4 de 7. Com el primer dia. Les persones canvien, l'únic que sempre resta és el castell.

Jordi Cirac

NOTES PER AVALUAR ELS NOSTRES CASTELLS

Tot just a l'escoltar les gralles en els pilars de comiat el nostre cervell comença a rumiar. Ens posem per darrer

cop a la nostre pinya per finalitzar una actuació més. Ens treiem la faixa i aquí comencen les primeres impressions, els primers comentaris, cares llargues o abraçades i esclats de joia. Per tal d'avaluar una actuació no hem de fer cas de les nostres primeres impressions. No ens podem quedar amb uns pensaments sorgits encara a plaça, dominats per cor i no pel cap, es ben clar que en aquests moments, després de feta la feina, no en som d'objectius per fer una valoració seriosa del que hem fet a plaça. Amb el temps que passa després de l'actuació fins al primer assaig es poden veure les coses molt diferents si analitzem amb tranquil·litat l'actuació. És quan comencem a rumiar amb el cap.

Pel desenvolupament d'una colla és molt important que els seus membres arribin a fer una anàlisi objectiva de les actuacions, perquè indirectament també s'està fent una anàlisi de l'estat de la colla, la qual cosa implica de forma participativa als membres d'aquesta en el seu tarannà.

A grans trets, i simplificant molt, podem arribar a classificar les nostres actuacions en tres tipus, en quant a resultats obtinguts: molt bones, normals i dolentes. Però dintre dels tres tipus, cal saber distingir aquelles actuacions en les quals hem estat al nostre nivell, en aquelles que hem fet més del que ens esperàvem i aquelles en les quals hem anat per sota del que som, pel que sigui. Això ho farem mirant la feina que es desenvolupa a l'assaig. Una actuació molt bona, en la qual hem anat «de conya», ens ha d'animar, però compte, aquesta actuació s'ha de repetir, i només ho farem donant-li canya a l'assaig més seriosament.

Generalment una actuació és fidel reflexe de la feina feta a l'assaig. En els castells a plaça hi poden sorgir sorpreses, pots tenir bona o mala sort, però no hi ha miracles. Cal doncs fer aquesta anàlisi de les actuacions. Però és convenient incentivar que aquesta anàlisi sigui més continu al llarg de la temporada, cal que la gent sorti de l'assaig i fagi la seva anàlisi. Això ens portarà a comprendre millor el perquè de moltes coses que passen a plaça. La colla i el seu nivell tècnic és quelcom dinàmic que hem d'anar seguint per tal de modificar i fer créixer correctament. Si aconseguim això, hem aconseguit un grau més d'implicació de la colla amb si mateixa, una millor coneixença del què som i del què volem. Ja n'hi ha prou de sentir parlar els de la tècnica.

Jordi Contreras, Cap de Colla

CONSTRUCCIONS D'OBRES PERE GUÀRDIA, S.L.

Moianès, 1 - Tel. 846 41 65 - 08400 GRANOLLERS

Cansaladeria
RICART

Mercat de Sant Carles, parada 24-25-26

